

Lijdenspreek van ds. Voorthuysen te Giessendam 7-4-1965

Tekst: Matth. 27:33 en 34 En gekomen zijnde tot de plaats, genaamd Golgotha, welke is gezegd Hoofdschedelplaats, gaven zij Hem te drinken edik met gal gemengd; en als Hij die geproefd had, wilde Hij niet drinken.

Wat een wonderlijke heilsprofetie lezen we in Genesis 22. Daar gaat Abraham zijn zoon Izak offeren. Izak draagt het hout van het brandoffer; en Christus draagt duizenden jaren later Zijn kruishout waarop Hij zou geofferd worden.

Izak draagt het de berg op; en Christus draagt het Golgotha op. Izak was de enige zoon van Abraham, uit de vrije. Christus was de eniggeboren Zoon Zijns Vaders.

Izak moest door zijn vader geslacht worden; Christus is door Zijn Vader tot een Slachtlam overgegeven. Wonderlijke profetie en heenwijzing naar het borgtochtelijke lijden en sterven van Christus. Dat lijden wensen we vanavond met de hulpe des Heeren te overdenken.

We zien dan: 1e de berg die Hij bestijgt
2e de drank die Hij weigert.

Psalm 69:4 en 9

De straten van Jeruzalem waardoor het Slachtlam wordt gevoerd lopen vol Joodse spotters, vloekende soldaten en ook nog enkele wenende vrouwen.

En merk nu op dat Christus niet de spottende Joden vermaant, ook niet de vloekende soldaten bestraft, maar precies die wenende vrouwen afkeurt: weent niet over Mij. Er hoeft niet, ja er mag niet geweend worden over Mij; daar is helemaal geen reden voor. Jezus loopt dit pad vrolijk als een Held.

Dit is een borgtochtelijk pad, een rechtsverheerlijkend pad. Hier past geen medelijden. De toorn Gods moet gestild en de zonde verzoend worden van Zijn Kerk. Zijn spijze was te doen de wil Zijns Vaders. Het was een vreselijk pad, nochtans een heerlijk pad, een vrolijk pad.

Weent dus niet over Mij, maar weent over uzelf en over uwe kinderen vanwege uw onbekeerde staat, vanwege uw zonden.

Uiteindelijk komt Hij dan aan Golgotha, een berg ten westen van Jeruzalem.

In het westen gaat de zon onder; op Golgotha gaat de Zonne der gerechtigheid onder in een hellevaart en in de dood.

Golgotha behoort tot het gebergte Gihon. Daar is eenmaal Salomo gekroond. En hier wordt Christus verhoogd, niet op een troon, maar op een kruis. Salomo had een vrederijk; Christus heeft hier de vrede voor Zijn Kerk verworven en de overwinning behaald over dood, schande, vloek en toorn en duivel. Maar er is meer. Hoofdschedelplaats wordt deze berg genoemd.

Volgens enkele oude kerkvaders uit de eerste eeuwen van het christendom is hier Adam begraven. Adam het hoofd van het menselijk geslacht. En op deze plaats is de tweede Adam gestorven, het Hoofd van een nieuw mensengeslacht, het Hoofd Zijner uitverkoren Kerk.

Adam het hoofd van het werkverbond; Christus het Hoofd van het genadeverbond. Adam de eerste mens; Christus de Eersteling aller creaturen.

Hier zou de schedel van Adam liggen. Gods Woord zwijgt hierover, we durven het dus niet

te leren, maar enige en niet weinige oude kerkvaders leren het.

Als het waar is liggen er wel zeer diepe en zoete gedachten in; in ieder geval is de zaak zeer overdenkenswaard. Maar er is nog meer; en dat is zeker waar, want ook de Kanttekening wijst daarop. Deze berg had de vorm van een hoofd, van een mensenschedel. Maar ook zegt de Kanttekening dat dit de plaats was van de justities van rechtsvoltrekking en rechtshandeling. En dan werden die misdadigers hier begraven of men liet ze daar meestal liggen ten prooi voor het roofgedierte, zodat deze plaats vol was van dorre doodsbeenderen die rondom verspreid lagen.

En daar heeft Christus Zijn bloed gestort opdat Zijn Kerk uit die zeer dorre doodsbeenderenvallei uit zou kunnen komen. Want wat is Zijn Kerk van nature anders dan dorre doodsbeenderen. De diepte van die doodsstaat is niet te peilen.

Aan Ezechiël werd eenmaal gevraagd: zullen deze beenderen leven? Ezechiël zegt niet: dat kan niet; ook niet: jazeke. Maar voorzichtig: Heere Gij weet het. Ezechiël wist het niet. Maar omdat Christus Zijn bloed gestort heeft temidden van dorre doodsbeenderen was het nog mogelijk dat die dorre doodskerk nog uit hun graf kon opkomen.

Wonderlijke plaats: Golgotha.

Nazareth, in u is Christus ontvangen en binnen u heeft Hij dertig jaren gewoond.

Bethlehem, gij zijt wel klein, maar uit u is voortgekomen Die een Heerser is en zal zijn in Israël. Bethlehem - Broodhuis.

Jeruzalem, gij zijt de stad des groten Konings. Maar Golgotha is de plaats waar al het lijden wordt samengevat; hier vindt het zijn toespitsing. Hier komt de toorn Gods in de grootste hevigheid openbaar; hier maakt Christus de diepste hellevaart mee: Eloï Eloï Lama Sabachtani, van God verlaten. Hier gaat de Levensvorst de dood in.

Maar ook hier wordt de grootste overwinning behaald over duivel en dood, zonde en vloek. Hier juicht Hij het uit: Het is volbracht.

Golgotha, 't druipt van Borgtocht. Het druipt van bloed en recht, van dood en leven.

2e punt: de drank die Hij weigert.

Markus zegt: gemirreden wijn en Mattheüs: edik met gal gemengd. Dus, Schrift met Schrift vergeleken, zijn er drie: wijn, edik en gal. Gemirreden wijn is een verdovingsmiddel, een middel wat wel gegeven werd om in het begin de allerergste pijn van het nagelen en ophangen aan een kruis te verzachten. Je werd er door bedwelmd en verdoofd

Het was dus een soort van medelijden, een verzachting. Maar tevens bevatte die drank edik met gal gemengd. En dat was zeer dorst verwekkend, zeer bitter. Dat verhaastte de dood en verergerde het lijden.

Maar Christus wilde die drank niet drinken. Waarom niet? Hij mag niets verzachtends, niets bedwelmens of verdovends drinken. Hij moet de ongemengde toorn Gods volkomen doordragen.

Een mens draagt zolang hij hier is de toorn Gods, gemengd met de algemene genade, maar hiernamaals volkomen. En die volkomen, oneindige, eeuwige toorn heeft Christus voor Zijn volk weggenomen.

In de tijd van ds. Pieneman woonde in Driebergen een godvrezende vrouw, Arma Helderop. Die lag met een geheel open, ruwe borst vanwege de kanker, die teerde helemaal weg. Maar de dokter heeft haar moeten beloven dat hij nooit een verdovend middel zou gebruiken. Als ze eens heel even alleen thuis was, ging ze er wel eens uit, en dan kreunde ze en steunde ze vanwege de onbeschrijflijke pijn, maar ze wilde niet hebben dat iemand haar beklagde, want ze heeft zelf nooit één klacht laten horen, want

het was Vaders kanker. Dat is een stuk, mensen.

En toen ze steeds meer bewusteloze tijden kreeg, heeft de dokter ze opnieuw in de tegenwoordigheid des Allerhoogsten moeten beloven geen verdovende middelen te zullen gebruiken. Hij mocht ze behandelen, meer niet, want God had ze meegenomen naar Golgotha en haar ingeleid in het Borgtochtelijke lijden van Christus. Hoe Hij die drank niet wilde drinken, en dat voor haar.

Maar er is meer. Christus heeft wel die drank geproefd en gesmaakt, maar het was 's Vaders drank niet. Opdat die Kerk niet zou drinken van de bedwelmende en verdovende drank van halve bekeringen, te vroege levendmakingen, verlossingen buiten recht en bekeringen en hoopjes buiten Christus.

Opdat ze niet zouden drinken van die leer van deze dagen, waarin het met de helft ook wel toe kan. Niet zo drijven, zeggen ze, God zal Zijn werk voleindigen. Ze komen niet allemaal even ver.

Mens, ik vraag je: waar moeten je zonden vergeven worden? In de hel kan het niet meer, dat gelooft niemand. Dacht je dat het in de hemel kon? Is het al niet erg genoeg, dat je deze aarde verpest hebt met je zonden, moet je daar ook de hemel nog mee verpesten, gij ellendige? Daar zal niet in komen dat onrein is.

Je zonden moeten hier vergeven worden. En zou je dat niet weten? Ontheven van de eeuwige toorn Gods en vrijgesproken in de vierschaar der consciëntie?

Het verschil tussen een echte en een huichelaar is dit: een tijdgelovige wordt bekeerd met dingen waar een oprechte het onbekeerdste mee wordt. Die leert dat een ontsloten wegje en zijn uitgangen tot de Tweede Persoon puur vijandchap is tegen Christus, want het is Christus Zelf niet. Die blijven liever onverlost en onverzoend dan bekeerd met dingen die het toch niet zijn.

Die worden liever eerlijk verdoemd, hoe vreselijk ook, dan ten koste van recht verzoend. Liever geen Jezus, dan een te vroege Jezus. Ook niet te laat, hoor, maar één minuut te vroeg is meestal eeuwig te laat. Die lusten die drank niet van al die levendmakingen, van al die bekeringen die geen wezen hebben. Ze willen het niet drinken omdat Christus het niet heeft gedronken. Omdat het niet van God was.

Je voelt toch wel dat je de geest van Christus moet hebben om ooit op Christus te gaan lijken. Maar ook wilde Hij niet drinken omdat Zijn dood niet verhaast mocht worden. Die gal was er door de soldaten uit pure vijandschap in gedaan. Het was de drinkbeker Gods niet. De beker in Gethsémané heeft Hij tot de laatste druppel gedronken, want dat was Gods beker, maar dit is de beker des duivels en die mag Hij niet drinken. Hij mocht en wilde geen minuut eerder sterven dan God bepaald had.

Wat een licht en wijsheid is er voor nodig om te weten of het een beker van God is of van mensen; of je hem drinken moet of niet. Je hoeft geen speelbal van mensen te zijn. Als Simeï David vloekt, zegt David: laat hem vloeken, want de Heere heeft het geboden.

Maar op een andere plaats zegt hij: ik zal de goddelozen uit het land wegdoen, alle morgen.

Paulus en Silas laten zich beuken, geselen en kastijden. Als Paulus één keer had gezegd: 'ik ben een Romeins burger', hadden ze hem niet aangeraakt. Maar hij laat het toe. De stokbewaarder moest bekeerd worden! Maar als ze de volgende morgen wordt gezegd: 'gaat heen en reist in vrede', dan zegt Paulus: 'laat ze komen en ons zelf uitleiden; dat hoef ik niet te nemen; als Romein onveroordeeld gegeseld, en nu zo? Geen sprake van.'

De ene lastering moet je zwijgend nemen en de andere hoef je niet te nemen. Het gaat er

maar om of het de drinkbeker van God of van mensen is. En daar is wat licht voor nodig. Christus hoefde, ja mocht deze beker niet drinken. Straks zal Hij de edik drinken, maar deze edik met gal niet. De edik die Hij later krijgt en drinkt is schriftuurlijk; de Schrift moest vervuld worden.

Het gaat er altijd maar om of het schriftuurlijk is. Je hele bekering moet in de Bijbel staan.

Psalm 111:7 en 11

Medereiziger, we eindigen. Christus zei: weent niet over Mij. Dat hoefde niet, dat mocht niet. Want het lopen van dit pad hoorde bij Zijn Middelaarschap. En moeder kan het niet hebben dat je haar beklagt, als ze een nacht heeft gewaakt bij haar doodzieke, stervende kindje; ze wil graag de volgende nacht weer waken als dat nodig is; dat hoort bij haar moederschap.

En zo moet Christus deze lijdensweg lopen; en Hij heeft hem gelopen, vrolijk als een Held. Die vrouwtjes zagen niet dat het alles borgtochtelijk was voor de zonden van Zijn Kerk. Ze zagen niet dat heel die Kerk verdoemd zou worden, als er één zonde niet verzoend zou zijn. Alles of niets.

Maar weent over uzelf. Wenen ziet al op zonden, want als er geen zonden waren, zou er niet geweend worden. Wenen verzoent niet ene zonde, maar wel moeten alle zonden beweend worden.

Haast u en spoed u om een zaligmakende bekering te ontvangen. Geen bekering van deze dagen, maar een bekering tot God in Christus.

Anders zult u eeuwig moeten zijn waar weinig is en knersing der tanden. Als Christus verdoemd wordt en ter helle vaart vanwege de zonden Zijner Kerk, waarmee Hij was beladen, als dat gebeurt aan het groene Hout, wat zal dan toch wel met het dorre geschieden!

Probeer te krijgen het boekje: "Het droevig einde van een God-verzaker" met een voorwoord van Witsius. En lees daarin wat de toorn Gods betekent. Daarin wordt beschreven hoe een jonge edelman gaat sterven met een geopende consciëntie, terwijl hij zelf zegt de zonde tegen de Heilige Geest gedaan te hebben.

Op zijn sterfbed zegt hij o.a.: ik zou wel honderd jaar in die haard willen branden als het mij kon verlossen van de toorn Gods.

Als u wilt weten wat de toorn Gods inhoudt, zie dan naar Golgotha, waar God Zijn eigen Zoon dooddrukt onder Zijn heilig recht.

Wonderlijk Golgotha: recht en vergeving, verdoemenis en zaligheid. De ene moordenaar verloren en de ander tot God bekeerd, de hele weg nog meemaken en beleven en dan na enkele uren met Jezus in het Paradijs. Een hoofdman over honderd wordt ook nog bekeerd: waarlijk, deze Mens was Gods Zoon.

Golgotha: rechtsverheerlijking.

En gij kind van God: één regel: voor u heeft Hij de toorn doordragen, de straf weggedragen. De gemirreden wijn heeft Hij niet willen drinken. Maar Hij wil ook niet dat u hem drinkt; maar alleen de redelijke en onvervalste melk, in Christus.

Een mens kan menigten genadens hebben en nog eeuwig verloren gaan. Maar voor u heeft Hij verworven die ene zaligmakende genade, die de moeder is van alle andere genadens, in Christus.

Want zonder die ene zaligmakende genade in Christus, zouden alle andere genadens toch

maar niets anders zijn dan zwijmelwijn. Amen.